

عنوان مقاله:

اجتماعی شدن کودک

محل انتشار:

پانزدهمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

نیلوفر قوامی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان (پردیس فاطمه الزهرای تبریز)

مائده کشاورزی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان (پردیس فاطمه الزهرای تبریز)

یاسمن شیخ زاده - فارغ التحصیل کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان (پردیس فاطمه الزهرای تبریز)

یسنا زارعی ملکی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان (پردیس فاطمه الزهرای تبریز)

خلاصه مقاله:

منظور از عوامل اجتماعی شدن، گروه ها یا زمینه های اجتماعی که فرایندهای مهم اجتماعی شدن در درون آنها رخ می دهد، می باشد. در همه جوامع و فرهنگها، عامل اصلی اجتماعی شدن کودک، خانواده است. که در مراحل بعدی زندگی انسانها، عوامل بسیاری نقش پیدا می کنند، عواملی همچون: گروه همسالان، مدرسه، رسانه ها و ... اجتماعی شدن فرایندی است که طی آن کودک ناتوان به تدریج به شخصی خودآگاه، دانا و ورزیده در شیوه های فرهنگی که در آن متولد گردیده است تبدیل می شود. اجتماعی شدن نوعی برنامه ریزی فرهنگی نیست که در آن کودک تاثیراتی را که با آنها برخورد می کند به طور انفعالی جذب نماید. حتی کودک نوزاد نیازها یا خواسته هایی دارد که بر رفتار کسانی که مسئول مراقبت از او هستند تاثیر می گذارد. در این مقاله سعی شده تا به اختصار به دوران مختلف کودکی بپردازیم و سه نظریه مهم را که در تشکیل فردی به عنوان یک بزرگسال دارای اهمیت می باشد مطرح نمودیم.

کلمات کلیدی:

اجتماعی شدن، کودک، نظریه فروید، نظریه جی . اچ . میر، نظریه پیاژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1815450>

